

OPIS

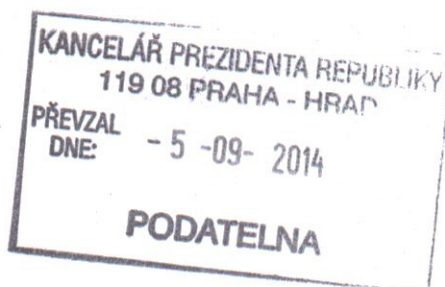
Vláda České republiky
Úřad vlády České republiky
nábreží Edvarda Beneše 4
118 01 Praha 1

a dále na vědomí:

Prezident České republiky
Kancelář prezidenta republiky
Pražský hrad
119 08 Praha 1

a dále na vědomí:

Commission of the European Communities
(Attn: Secretary-General)
Rue de la Loi 200
B-1049 Brussels
Belgium

V Praze dne 03.09.2014

doporučeně
a elektronicky

Věc: Podnět Vládě České republiky k podání návrhu na pozastavení činnosti České strany sociálně demokratické dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona číslo 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, v platném znění

Vážený pane předsedo vlády,

Vážené členky a členové vlády,

tímto se na Vládu České republiky obracíme s podnětem k podání návrhu Nejvyššímu správnímu soudu České republiky, aby tento orgán moci soudní projednal otázku pozastavení činnosti politické strany - České strany sociálně demokratické, jejíž činnost, resp. činnost jejích orgánů a funkcionářů, opakovaně a flagrantním způsobem porušuje práva a svobody členů této politické strany a občanů České republiky, čímž se činnost této politické strany dostává do kolize s ustanoveními zákona číslo 424/1991 Sb. o sdružování v politických stranách a politických hnutích, v platném znění (dále jen "zákon"), konkrétně s ustanovením § 4 písm. a) a písm. d) zákona.

I.

Jsme si zcela vědomi závažnosti tohoto podání a přistupujeme k němu až nyní proto, že jsme již zcela ztratili jakoukoliv víru v to, že ze strany České strany sociálně demokratické, resp. jejích orgánů a funkcionářů této politické strany, dojde v konkrétních případech porušování zákona, Stanov této politické strany a základních lidských práv a svobod členů této strany a občanů České republiky, ke zjednání nápravy, míněno ke zjednání nápravy v reálném čase. Tento úsudek činíme na základě znalosti konkrétních případů protizákonné činnosti České strany sociálně demokratické, kdy v řadě případů dokonce museli členové této politické strany či občané České republiky vyhledat jako obranu proti flagrantnímu a opakovanému porušování svých práv a svobod cestu podání soudní žaloby. Rozhodně nejde o ojedinělé případy porušování Stanov žalované, zákona nebo základních svobod členů dané politické strany a občanů České republiky, opravdu nejde o aktivity jednotlivce či skupiny osob. V rámci orgánů České strany sociálně demokratické nefunguje efektivní kontrolní systém, kontrolní orgány ustavené v rámci Stanov této politické strany nerozhodují v řádných lhůtách a jejich rozhodnutí pak v naprosté většině případů postrádají jakákoliv relevantní odůvodnění.

II.

Jako příklady, které svědčí o oprávněnosti podání tohoto podnětu, lze uvést:

A) PRIMÁTOR PETR KAJNAR - PORUŠENÍ VOLEBNÍHO PRÁVA

Primátor Petr Kajnar, stojící v čele Statutárního města Ostrava, třetí největší aglomerace v České republice, byl v řádném vnitrostranickém procesu navržen jako kandidát pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za volební obvod Moravskoslezský kraj. Přesto byl zcela záměrně vyřazen z možnosti kandidovat v primárních volbách v rámci ČSSD, čímž došlo k zásadnímu porušení vnitrostranické demokracie. V důsledku toho nebyl primátor Petr Kajnar zapsán na kandidátní listinu, ač tam podle vnitrostranického řádu ČSSD zapsán být měl. Jinými slovy nebylo postupováno v souladu s interními předpisy, které však byly přijaty zcela v souladu s principem vnitrostranické demokracie, a ČSSD se jimi tudíž měla v rámci rozhodování svých orgánů řídit. Tím bylo primátoru Petru Kajnarovi jednak upřeno právo na realizaci pasivního volebního práva v rámci ČSSD a jednak bylo vnitrostranické místní organizaci (Místní organizace ČSSD Radvanice a Bartovice) upřeno právo navrhnout „svého“ kandidáta pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. V pozadí celého případu je snaha ze strany regionálního vedení ČSSD v Ostravě eliminovat z návrhu kandidátní listiny pro uvedené volby potenciálního konkurenta.

Ve věci se nepodařilo dosáhnout nápravy, rovněž kontrolní orgány ČSSD problém nedokázaly jasně popsat a řešit. Proto se primátor Petr Kajnar obrátil dne 14.02.2014 na Obvodní soud pro Prahu 1, který spor proti ČSSD vede pod spisovou značkou 23 C 24/2014.

Jako "trest" za to, že si primátor Petr Kajnar "dovolil" obrátit se ve své věci na nezávislý soud, což patří mezi základní lidská práva, bylo Petru Kajnarovi hlasováním v orgánech ostravské ČSSD zrušeno členství v této politické straně.

B) MÍSTOSTAROSTA RADIM LAUKO - POLITICKÁ LIKVIDACE A VYLOUČENÍ Z ČSSD

Někdejší místostarosta Městského obvodu Ostrava-Jih a zastupitel za ČSSD byl z této politické strany ze zástupných důvodů "vyloučen", po zrušení jeho členství následovalo jeho odvolání právě z funkce místostarosty uvedeného ostravského obvodu, do níž byl řádně zvolen jako navržený kandidát a kterou dle veřejně pronesených slov starosty Městského obvodu Ostrava - Jih Karla Sibinského zastával velmi dobře.

Radim Lauko nebyl řádně pozván na jednání všech stranických orgánů, které otázku zrušení jeho členství projednávaly, současně ze strany kontrolních orgánů a vedení ČSSD nebyla žádná reálná snaha případ Radima Lauka narovnat, resp. vyřešit mimosoudně. Radim Lauko byl z ČSSD "vyloučen" dvakrát po sobě, což Stanovy této politické strany neumožňují. Radim Lauko se proto dne 20.06.2013 a následně dne 03.05.2014 obrátil ve své věci na soud, Obvodní soud pro Prahu 1 vede řízení pod spisovou značkou 41 C 166/2013 a pod spisovou značkou 38 C 100/2014.

C) KATEŘINA KADLČÍKOVÁ, FILIP LAHODA - PORUŠENÍ PRÁV DLE STANOV ČSSD

Kateřina Kadlčíková i Filip Lahoda patří mezi ty dnes již bývalé členy ČSSD, kterým zaniklo členství pro nezaplacení členského příspěvku, a to za situace, kdy na jednání orgánu ČSSD (konkrétně jde o Okresní výkonný výbor ČSSD Ostrava), který zánik členství svým usnesením vyslovil, nebyla ani Kateřina Kadlčíková, ani Filip Lahoda řádně pozváni, čímž bylo porušeno právo na účast na jednání ve "své věci", které garantují Stanovy této politické strany.

Kateřina Kadlčíková měla za dané roční období 2012 členský příspěvek řádně uhrazen, a to převodem z bankovního účtu. Přesto patřila do skupiny několika desítek členů, kterých se vedení ostravské ČSSD takto na počátku roku 2013 "zbavilo". Je pravdou, že Kateřina Kadlčíková patřila mezi názorové odpůrce současného předsedy ostravské ČSSD a poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Adama Rykaly. Pokud jde o Filipa Lahodu, jako mladý člen ČSSD byl do této politické strany "veden" Lumírem Palyzou, dnes kandidátem ČSSD na primátora Statutárního města Ostrava, který byl jeho gestorem. Filip Lahoda opomněl zaplatit do konce roku 2013 členský příspěvek za tento rok, jednalo se o částku 100 Kč, stejně jako v případě Kateřiny Kadlčíkové, resp. tuto částku předal k zaplacení jinému členu ČSSD, který však tuto povinnost nesplnil. Ani Filip Lahoda nebyl pozván na jednání ostravského výkonného výboru ČSSD, který zánik jeho členství projednával, nebylo mu ani umožněno příspěvek v náhradní lhůtě zaplatit.

Ve věci se nepodařilo dosáhnout v rámci vnitrostranických řízení žádné nápravy, proto se Kateřina Kadlčíková i Filip Lahoda obrátili se svým nárokem na soud. Obvodní soud pro Prahu 1 vede řízení těchto bývalých členů ČSSD proti ČSSD pod spisovou značkou 11 C 54/2013 (podáno 07.07.2013) a 24 C 165/2014 (podáno 22.06.2014).

D) RICHARD BEDNAŘÍK - NÁTĚK NA VOLENÉHO ZÁSTUPCE, VYLOUČENÍ Z ČSSD

Richard Bednařík, dlouholetý člen ČSSD a zastupitel zvolený za tuto politickou stranu do Zastupitelstva Statutárního města Ostravy a Zastupitelstva Městského obvodu Ostrava-Vítkovice, byl na základě rozhodnutí orgánů ostravské ČSSD z této politické strany "vyloučen", proti čemuž se následně bránil dostupnými vnitrostranickými postupy. Jelikož se nápravu nepodařilo v rámci odvolacího orgánu ani kontrolních mechanismů v ČSSD zjednat, obrátil se Richard Bednařík dne 27.08.2013 na Obvodní soud pro Prahu 1 s žalobou, kterou brojil proti neodůvodněnému zrušení svého členství. Rozsudkem ze dne 13.02.2014 č.j.: 31C 167/2013-17 tento soud rozhodl, že ke zrušení členství Richarda Bednaříka došlo neplatně a v rozporu se Stanovami ČSSD. Richard Bednařík přesto čelil (a stále čelí) politickým tlakům proti své osobě, když byl ze strany Okresního výkonného výboru ČSSD Ostrava vyzván, aby se vzdal mandátu řádně zvoleného zastupitele a také, aby opustil řady členů Klubu zastupitelů zvolených za tuto politickou stranu. Proti tomuto šikanóznímu postupu se Richard Bednařík bránil, nakonec i soudní cestou, když v rámci vnitrostranických postupů uvnitř ČSSD se nápravu zjednat nepodařilo. Žalobu podanou dne 11.09.2013 v této věci projednává Obvodní soud pro Prahu 1 pod spisovou značkou 27 C 232/2013.

E) MAREK PABJAN - IGNORACE PRÁVA ČLENA ČSSD NA INFORMACE

Člen ostravské ČSSD Marek Pabjan se obrátil na orgány ČSSD s žádostí o informace, toto právo mu jako členovi této politické strany náleží dle Stanov ČSSD. Marek Pabjan se dotazoval ústředních orgánů ČSSD na způsob vyřízení jeho dřívějšího podnětu ve věci týkající se zrušení Místní organizace ČSSD Ostrava-Zábřeh, neboť za dobu celé řady měsíců nebyly schopny vnitrostranické orgány se daným podnětem Marka Pabjana ani zabývat, ani podat tomuto členovi ČSSD jakoukoliv informaci. Poté, co marně uplynula i lhůta ke zjednání nápravy v rámci mimosoudního řešení, byl Marek Pabjan nucen obrátit se ve své věci na soud, aby se domohl svého práva na informace garantovaného Stanovami ČSSD. Podle Stanov ČSSD totiž platí, že na každý podnět nebo žádost je žádaný orgán této politické strany povinen odpovědět, resp. věc projednat, a to v termínu do 30 dnů ode dne prvního zasedání takového orgánu, následujícího po doručení podnětu. Orgány ČSSD toto právo Marka Pabjana hrubě porušily, když zůstaly řadu měsíců zcela nečinné. Marek Pabjan se v této své věci obrátil na soud, žalobu ze dne 21.08.2013, směřující proti nečinnosti ústředního orgánu této politické strany, projednává Obvodní soud pro Prahu 1 pod spisovou značkou 14 C 116/2013.

F) PAVEL NĚMEC - POLITICKÁ LIKVIDACE, ÚČELOVÉ VYLOUČENÍ Z ČSSD

Pavel Němec byl poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, místostarostou města Mohelnice, zastupitelem za ČSSD. V této politické straně zastával řadu politických funkcí, mj. byl členem Ústřední kontrolní komise ČSSD, místopředsedou Krajského výkonného výboru ČSSD Olomouckého kraje, místopředsedou Okresního výkonného výboru ČSSD Šumperk, po dobu osmi let také pracoval ve funkci předsedy Místní organizace ČSSD Mohelnice. Pavel Němec byl nedemokratickým postupem "vyloučen" z ČSSD, a to bez udání relevantních důvodů. Byl z této politické strany odejit i přesto, že v té době měl řádně přerušené členství z rodinných důvodů (narození třetího dítěte). Skutečnými důvody pro politickou likvidaci Pavla Němce byla snaha některých funkcionářů ČSSD z Olomouckého kraje zbavit se názorového odpůrce a politického konkurenta. V primárních volbách do Zastupitelstva Olomouckého kraje v roce 2012 byl Pavel Němec nominován na pozici lídra za okres Šumperk, přesto nebyl na úrovni krajských orgánů této politické strany na kandidátní listinu ČSSD vůbec zařazen. Když pak Pavel Němec podal proti tomuto postupu námítky, bylo zahájen proces ústíci až ke zrušení jeho členství. Vzhledem k tomu, že ani v rámci odvolání k Ústřednímu výkonnému výboru ČSSD nebyla v tomto sporu zjednána náprava, bylo nutno se obrátit na nezávislý soud. Obvodní soud pro Prahu 1 projednává žalobu Pavla Němce ze dne 29.07.2013 proti zrušení jeho členství v ČSSD pod spisovou značkou 24 C 97/2013.

G) MO ČSSD OSTRAVA-VÝŠKOVICE, MO ČSSD MOHELNICE - ÚČELOVÉ ZRUŠENÍ MÍSTNÍ ORGANIZACE ČSSD, LIKVIDACE NÁZOROVÝCH OPONENTŮ

Případy účelového rušení celých místních organizací patří mezi příklady extrémního porušení práva členů ČSSD a základních místních organizací této politické strany jako takových. V případě obou organizací, tj. Místní organizace ČSSD Ostrava - Výškovice i Místní organizace ČSSD Mohelnice byly zrušeny celé stranické buňky, jen pro různé názory a oprávněnou kritiku členů těchto organizací ve vztahu k vyšším stranickým orgánům. V obou případech nebyla věc řádně projednána s členy těchto zrušených organizací, ti členové byli bez svého vědomí převedeni do úplně jiných místních organizací, aniž by cokoli porušili, aniž by jim bylo cokoli vytknuto.

V případě MO ČSSD Výškovice zde v pozadí tohoto tvrdého likvidačního postupu stála snaha vedení ostravské ČSSD zbavit se možné konkurence ve vnitrostranických volbách do orgánů ostravské ČSSD, šlo také o "potrestání" kritiků poměrů v ostravské ČSSD. V případě zrušení nejpočetnější stranické buňky v okrese Šumperk, tj. zrušení MO ČSSD Mohelnice, nebyly žádné relevantní důvody pro zrušení této dlouhodobě fungující organizace prezentovány. Okresní

výkonný výbor v Šumperku rozhodl o zrušení mohelnické organizace proto, že se někteří její členové obrátili na soud ohledně machinací při sestavování poslanecké kandidátky v roce 2013 v Olomouckém kraji. Tyto členy, kteří pouze využili svých práv obrátit se ve své věci na nezávislý soud, ČSSD v tomto okrese z řad členů také vyloučila, tedy šlo vlastně o dvojitý "trest". Současně důvodem pro zrušení této organizace ČSSD v Mohelnici byla snaha členů okresního vedení této politické strany v Šumperku ovlivnit "podle svého" podobu a složení kandidátní listiny ČSSD ve městě Mohelnice pro místní komunální volby v roce 2014. Pokud totiž v daném městě organizace funguje, sestavuje kandidátní listinu tato organizace ČSSD, nezávisle na jiných stranických orgánech. Pokud však je organizace zrušena, tedy neexistuje, sestavuje listinu pro komunální volby právě okresní výkonný výbor.

Jak v případě MO ČSSD Výškovice, tak i v případě MO ČSSD Mohelnice byla věc neúspěšně řešena v rámci vnitrostranických odvolacích a kontrolních mechanismů, proto byly v obou případech podány k soudu žaloby. V případě MO ČSSD Výškovice byla u Obvodního soudu pro Prahu I podána žaloba dne 16.12.2013, v této věci v řízení vedeném pod spisovou značkou 17 C 251/2013 byl dne 08.07.2014 vydán rozsudek, kterým soud žalobě vyhověl a konstatoval, že ke zrušení organizace došlo v rozporu se Stanovami ČSSD a zákonem. Proti tomuto rozhodnutí soudu se ČSSD v poslední den odvolací lhůty odvolala, na základě zcela irelevantních důvodů. Žaloba proti zrušení MO ČSSD Mohelnice byla podána u téhož soudu dne 01.08.2014, řízení je vedeno pod spisovou značkou 27 C 202/2014.

III.

V kontextu výše uvedeného nelze nezmínit podstatné pasáže z odůvodnění Nálezu Ústavního soudu České republiky ze dne ze dne 27.12.2011 sp.zn. II.ÚS 1969/10 , v nichž se uvádí následující:

27. Ústavní požadavek respektu vnitrostranické demokracie se projevuje jak v objektivně-právním aspektu, tak v aspektu subjektivně-právním, které spolu velmi úzce souvisí a vzájemně se doplňují. Objektivně-právní význam nabývá v rámci výše předestřené ústavněprávní garance a ochrany svobodné soutěže politických stran, resp. obecněji politických sil v demokratické společnosti (čl. 5 Ústavy ČR ve spojení s čl. 22 Listiny), která politickým stranám jako nezbytnou podmínku jejich existence a účasti v této soutěži přikazuje respektovat a dodržovat principy a pravidla vnitrostranické demokracie, a to jak v oblasti vnitřní organizace, tak i v rámci vnitrostranických (politických) procesů a tvorby stranické vůle. Za "minimální standard" vnitrostranické demokracie je proto nutné považovat nejen přijetí demokratických stanov (§ 6 odst. 2 zákona o politických stranách) či demokratické ustanovení orgánů strany (statutární, rozhodčí a revizní orgány), ale také respektování principu otevřenosti (transparentnosti) umožňující vnitřní i vnější (přístup k informacím ze strany veřejnosti) kontrolu činnosti politické strany (např. v oblasti financování či členství); dále garance svobodné a demokratické vnitrostranické soutěže (volba vedení a statutárních orgánů, výběr kandidátů a tvorba kandidátních listin) ovládané principy většinového rozhodování, ochrany menšin (opozice) a rovnosti šancí; zajištění legitimacy přijímaných rozhodnutí (vycházející "ze spodu" z široké členské základny) a rovněž garance principů týkajících se vnitřní organizační struktury (zabraňující nadměrné oligarchizaci strany či zákaz "vůdcovského" principu vedení) (srov. M. Morlok, in: H. Dreier (Hrsg.): Grundgesetz - Kommentar, Band 2, Tübingen: Mohr Siebeck 1998, Art. 21, s. 299n).

28. Flagrantní porušování a nerespektování uvedeného minimálního standardu principů a pravidel vnitrostranické demokracie pak v konečném důsledku může vést k rozpuštění politické strany, jak vyplývá z ust. § 4 písm. b) zákona o politických stranách (srov. k tomu rozhodnutí Spolkového ústavního soudu SRN ze dne 23. 10. 1952, 2 BVerfGE 1 (SRP - Verbot), na jehož základě byla rozpuštěna politická strana (Sozialistische Reichspartei) pro nerespektování základních demokratických principů a ohrožení demokratického právního řádu mimo jiné proto, že její

vnitrostranická struktura a činnost nekorespondovala s demokratickými principy a bylo tak důvodné předpokládat, že stejný způsob organizace a vlády by se daná strana pokusila vnutit i státu v případě svého podílu na moci).

29. Ústavní garance respektu základních principů a pravidel vnitrostranické demokracie se nejen v ČR jeví nezbytnější zvláště v současné době, kdy politické strany a obecně stranicko-politický systém prochází krizí, projevující se zejména ztrátou důvěry společnosti v politické strany a stranickou politiku jako takovou. Za jednu z hlavních příčin je možné označit procesy "kartelizace" a nadměrné oligarchizace politických stran, kdy dochází jednak k nežádoucímu propojení (kartelů) politických stran se státem, jednak k neustálému prohlubování "klientelistických" vazeb politických stran či jejich jednotlivých členů na různé soukromé (zejména podnikatelské) subjekty, jimž politické strany podílející se (prostřednictvím jimi nominovaných a zvolených zástupců) na výkonu veřejné moci mohou sloužit pouze jako nástroj k prosazování svých vlastních soukromých zájmů. Naznačené procesy tak mají za následek postupný odklon politických stran od svých původních funkcí ve společnosti, tj. prostředek k artikulaci a agregaci společenských zájmů, mobilizaci a socializaci společnosti a případné participaci na správě věcí veřejných. V konečném důsledku tak dochází nejen k narušení svobodné soutěže jak uvnitř politických stran (netransparentní výběr kandidátů, fenomén "mrtvých duší", tajné předvolební dohody), tak i navenek (netransparentní financování politických stran, volební podvody), ale rovněž k negativnímu ovlivnění politického systému, zpochybnění jeho legitimacy a fungování (korupce).

30. Jak již bylo výše uvedeno, politické strany vedle toho, že jsou do určité míry samy nositelkami základních práv a svobod, zároveň představují, resp. členství v nich výkon a naplnění základních práv a svobod jednotlivců, především pak speciální formy výkonu základního práva občanů sdružovat se v politických stranách, garantovaného čl. 20 odst. 2 Listiny, které je součástí obecného sdružovacího práva (čl. 20 Listiny a čl. 11 odst. 1 Úmluvy). Toto právo pak bezprostředně souvisí s výkonem dalších základních práv, zejm. práva shromažďovacího (čl. 19 Listiny, příp. čl. 11 Úmluvy) a práva na svobodu projevu (čl. 17 Listiny, příp. čl. 10 Úmluvy) (srov. rozsudek velkého senátu ESLP ze dne 30. 1. 1998 Sjednocená komunistická strana Turecka a další proti Turecku (č. 19392/92), či rozsudek NSS ze dne 4. 3. 2009, č. j. Pst 1/2008 - 66 (Dělnická strana I.).

31. V uvedeném vymezení lze nalézt podstatu výše naznačeného subjektivně-právního aspektu ústavního požadavku respektu vnitrostranické demokracie, která spočívá právě v ochraně základních práv jednotlivců, zejména práva sdružovat se v politických stranách, a to zejména v prostředí vnitřního života (autonomie) politických stran, kde je vymezen především vztahem "člena k vlastní politické straně". Nahlíženo prizmatem ústavního požadavku respektu vnitrostranické demokracie, v prostředí vnitřního života (autonomie) politických stran je ochrana základního práva občanů sdružovat se v politických stranách konkretizována a poskytována v podobě ochrany jeho dílčích aspektů (práv), vyplývajících z institutu členství v politické straně. Za taková dílčí práva spojená s členstvím v politické straně, jejichž ochraně musí politické strany v souladu s ústavním požadavkem respektu principů a pravidel vnitrostranické demokracie přizpůsobit své stanovy, vnitrostranické struktury i procesy, lze zařadit zejména právo participace (hlasování, iniciace návrhů) na vnitrostranických rozhodovacích procesech, právo kandidovat (za podmínek rovných šancí), právo opozice, právo na informace o dění v politické straně a v neposlední řadě i právo domáhat se ochrany či nápravy u vnitrostranických orgánů. K uvedenému výčtu je třeba přiřadit i vnitrostranické rozhodovací procesy spojené se vznikem (odmítnutí členství politickou stranou), resp. nedobrovolným zánikem členství jednotlivce v politické straně (vyloučení ze strany), kdy předem stanovené podmínky či konkrétní důvody politické strany pro učinění takových rozhodnutí (o nepřijetí či vyloučení) musí rovněž respektovat principy a pravidla vnitrostranické demokracie a vyvarovat se tak hrozbě nepřípustného zásahu do základních práv daného jednotlivce.

34. Ony nezbytné garance a záruky ústavního požadavku respektu a dodržování principů a pravidel vnitrostranické demokracie se sestávají z odpovídající právní úpravy (včetně procesních předpisů) a z existence účinné kontroly jejich dodržování, kterou představuje především kontrola těch nejintenzivnějších zásahů do základních práv a svobod jednotlivců nezávislým a nestranným soudem, neboť je povinností soudů poskytovat ochranu základním právům a svobodám jednotlivců (čl. 4 Ústavy ČR). Ostatně i čl. 13 Úmluvy explicitně vyžaduje, aby osoba, jejíž základní práva byla dle jejího názoru porušena, měla k dispozici účinný prostředek nápravy před národním "orgánem", který je třeba interpretovat v návaznosti na čl. 4 Ústavy ČR [srov. nálezy sp. zn. Pl. ÚS 3/09 ze dne 8. 6. 2010 (N 121/57 SbNU 495; 219/2010 Sb.) či sp. zn. Pl. ÚS 24/10 ze dne 22. 3. 2011 (94/2011 Sb.)]. Musí se přitom dotýkat nejen jeho objektivně-právního aspektu (např. zda vnitrostranická organizace, struktura a procesy rozhodování a tvorby vůle jsou v souladu se stanovami a zda respektují alespoň minimální standard principů a pravidel vnitrostranické demokracie), ale zejména jeho subjektivně-právního aspektu, tj. přezkum činností politické strany z hlediska možného porušení základních práv jednotlivců, zejména práva sdružovat se v politických stranách v důsledku činností politické strany.

35. Takto vymezený soudní přezkum tak nejen, že nepředstavuje nepřijatelný zásah do ústavněprávního statusu svobody a vnitřní autonomie politických stran ze strany státu, ale naopak je třeba jej z hlediska nezbytné ústavní garance a ochrany svobodné soutěže politických stran a politických sil a ochrany základního práva jednotlivců sdružovat se v politických stranách považovat za ústavně přípustný a dokonce žádoucí, pokud vnitrostranické mechanismy kontroly a vynucování principů a pravidel vnitrostranické demokracie jsou zcela neefektivní, selhávají či nefungují vůbec. Nicméně ani např. v SRN v zákonem o politických stranách (Parteiengesetz - § 14) stanovená povinnost politických stran zříditi vnitrostranické "soudy" (Parteischiedsgerichten) za účelem rozhodování vnitrostranických sporů, včetně otázek dotýkajících se členství (přezkum rozhodnutí o vyloučení člena či naopak o nepřijetí za nového člena - § 10), nevylučuje domáhat se ochrany dotčených práv cestou přezkumu takových rozhodnutí před obecnými soudy. Nezbytným předpokladem soudního přezkumu je ovšem vyčerpání všech vnitrostranických opravných prostředků a mechanismů kontroly (srov. F. Grawert: *Parteiausschluß und innerparteiliche Demokratie*. Heidelberg: v. Decker 1987, s. 156n či T. Graf Kerssenbrock: *Der Rechtsschutz des Parteimitgliedes vor Parteischiedsgerichten*. Baden-Baden: Nomos Verl.-Ges. 1994).

IV.

Je zřejmé, že ve výše popsáných případech došlo ze strany konkrétních orgánů a funkcionářů České strany sociálně demokratické k flagrantnímu porušení Stanov této politické strany, k porušení zákona a základních lidských práv a svobod členů této politické strany i občanů České republiky. Ve všech případech byla dána možnost orgánům České strany sociálně demokratické zjednat ve věci nápravu, vždy byly osloveny kontrolní orgány včetně ústředních kontrolních orgánů, vždy bylo na problém a nutnost jeho řešení upozorněno vedení České strany sociálně demokratické. Žádný orgán však nikdy nezjednal nápravu, jedinou reakcí pak bylo, že si Česká strana sociálně demokratická najala proti vlastním členům právního zástupce.

V řadě soudních sporů, které dnes řeší některé závažné problémy porušování Stanov České strany sociálně demokratické, zákona, nebo základních lidských svobod, uplatňuje tato politická strana zjevně obstrukční postupy, což ostatně i konstatoval samotný soud. Ze strany právního zástupce této politické strany jsou podávány nesmyslné námitky ve vztahu k soudnímu jednání, jsou podávány opravné prostředky v situacích, kdy zjevně nemohou být taková podání úspěšná, je aplikován postup, jehož snahou je pouze oddálit konečné rozhodnutí soudu ve věci, což ale ve většině případů má přímý negativní dopad do osobní sféry členů této politické strany, kteří tak nemohou například vykonávat svoje členské práva, nemohou kandidovat ve svobodných volbách, ocitají se v právním slova smyslu v právním vakuu. ČSSD se v žádném probíhajícím soudním sporu nevyjádřila k

podstatě věci, nikdy nereagovala na obsah žaloby, vždy jen účelově uplatňuje procesní námitky a podává "zdržující" opravné prostředky proti postupu soudu. Postup ČSSD, vládnoucí strany!, která nereaguje včas ani na termínované výzvy soudu, označil Obvodní soud pro Prahu 1 v jednom ze shora uvedených případů za obstrukční postup. Vládnoucí strana, nerespektující výzvy orgánu moci soudní, to jistě není standardní postup ze strany politického subjektu, který sám sebe řadí mezi demokratické politické strany.

S ohledem na recidivu porušování Stanov této strany, zákona a základních lidských práv členů této politické strany a občanů České republiky, s ohledem na to, že opakovaně nejsou dané případy ze strany orgánů a funkcionářů této strany řešeny, s ohledem na to, že kontrolní mechanismy v rámci vnitrostranických norem České strany sociálně demokratické zcela selhávají, je podáván této podnět.

Účelem tohoto podání není znemožnit natrvalo České straně sociálně demokratické fungovat, cílem rozhodně není ohrozit do budoucna její činnost, či tuto nejstarší politickou stranu fungující na území dnešní České republiky jakkoliv poškodit. Cílem podání je pouze dosáhnout toho, aby si vedení této politické strany, její funkcionáři a orgány, stručně řečeno všechny odpovědné osoby uvědomily, že nelze nadále přetrvávání nezákonného stavu v činnosti České strany sociálně demokratické tolerovat. A aby byla v dané věci, resp. v problematických případech shora popsanych, zjednána náprava.

Cílem institutu pozastavení činnosti politické strany podle ustanovení zákona je především náprava vadných činností, tj. dosažení stavu, kdy politická strana nebude svojí činností porušovat zákon nebo práva a svobody občanů. Současně dle ustanovení § 15 odst. 2 zákona platí, že pozastavit činnost strany a hnutí nebo je rozpustit nelze v době ode dne vyhlášení celostátních voleb do Poslanecké sněmovny, Senátu, zastupitelstev měst a obcí a zastupitelstev vyšších územních samosprávných celků do desátého dne po posledním dni těchto voleb. To neplatí, jestliže je činnost strany a hnutí v rozporu s § 4. S ohledem na výše uvedené skutečnosti však máme za to, že dané blokační ustanovení nelze v tomto případě použít, právě proto, že činnost České strany sociálně demokratické je v rozporu s ustanovením § 4 písm. a) a písm. d) zákona.

V.

Žádáme o potvrzení přijetí tohoto podání, současně necht' jsme informováni o stavu vyřízení tohoto podnětu. Podnět pak zasíláme na vědomí Prezidentu České republiky, s ohledem na jeho kompetenci uvedenou v dikci ustanovení § 15 odst. 1 zákona.

Současně podnět zasíláme na vědomí Evropské komisi, a to s ohledem na jistý "střet zájmů" u Vlády České republiky, když Česká strana sociálně demokratická má aktuálně ve Vládě České republiky zastoupení v podobě obsazení funkce Předsedy Vlády České republiky a ministrů této vlády. Jest zřejmé, že členové Vlády České republiky by se neměli jednat a hlasovat o tomto podnětu, resp. o podání návrhu Nejvyššímu správnímu soudu na pozastavení činnosti České strany sociálně demokratické, aktivně účastnit, současně je zde dána otázka, zda-li by vůbec neměla být tato věc spíše projednána též na úrovni orgánů Evropských společenství.

Děkujeme za pomoc a jsme s pozdravem.

DAVID BAJURA ŠERÍKOVÁ 14 OSTRAVA 3
(jméno, příjmení, adresa signatáře)

(podpis signatáře)

Kateřina Kadlčíková, F. FORMANA 47, O.
(jméno, příjmení, adresa signatáře)

(podpis signatáře)

RICHARD BERNARD, U KŘÍDLEK 27, OSTRAVA
(jméno, příjmení, adresa signatáře)

(podpis signatáře)

RAJIM LAUKO, 29. LOUŽNA 245/5, OSTRAVA
(jméno, příjmení, adresa signatáře)

(podpis signatáře)

Antonín Pavlásek, Průkopnická 15, Ostrava
(jméno, příjmení, adresa signatáře)

(podpis signatáře)

NELA LIŠKOVÁ, L. HOŠÁKA 13, OSTRAVA
(jméno, příjmení, adresa signatáře)

(podpis signatáře)

Filip Labada, Mongolská 1468/36, Oseňova
(jméno, příjmení, adresa signatáře)

(podpis signatáře)

JIRÍ MALEŘ, ORAVSKÁ 788/23, OSTRAVA
(jméno, příjmení, adresa signatáře)

(podpis signatáře)

(jméno, příjmení, adresa signatáře)

(podpis signatáře)

(jméno, příjmení, adresa signatáře)

(podpis signatáře)

(jméno, příjmení, adresa signatáře)

(podpis signatáře)

Ověření - vidimace

Ověřuji, že tento opis doslovně souhlasí s listinou
z níž byl pořízen, složenou z listů.
Tento úplný opis je složený z listů.

V Praze dne - 5 -09- 2014

Mgr. Štěpán Nývlt
notářský koncipient pověřený
JUDr. Miluší Peterkovou
notářkou v Praze